

Karanlık Dipsiz Gecelerim de Güneşim Ayım

– Kara kız · 21 Kasım 2016

Adını kazıdım sine binbir umutla
Gülmeyen yüreğim pür neşe oldu
Dualarım şükranla sulandı her gece
Sevgiyi, umudu ektim her bir damlasına
Güneş doğarken humus toprağa
Çiçekler açtı boy boy, renk renk,
Kokusu ruhu sardı sarmaladı an be an

Korktu sevginin yüce heybetinden
Ürkek ceylanlar gibi ordan oraya
Kaçış aradı pır pır eden yaralı yüreğim
Ama nafile kar etmedi
Aşkın keskin kılıcı çıkınca kınından
Manalar denizinde kayboldu gururum
Sevda masalı sardı tüm benliğimi

Dilimden dökülse de bir bir hicran
Yürek de ikrar olmadı hercailik denen cambaz
Gözlerim gözlerine denk gelmezse bir an
Gözlerini görmediği her ana bin mil çekilir
Dudaklarım değerse başka dudaklara
Yüreğimi güneşin kızgın ateşi sarsın
Dilim damağım kuruyup çöle dönsün

Özgürlük tutsak olup esaret boy verse de
Sevdamin kömür karası ateşinde
Yaban ellerde boynu bükük kalan varlığım
Kardelen çiçeği olup, karlı dağında kurusun

Yürek nağmelerime
Dilim saz, gözyaşlarım türkü olup her gece
Dudaklardan yüreğe ince ince sevdan akarken
Hazan yaprakları gibi sararıp solan ömrümde
Varlığın varlığıma karanlık dipsiz gecelerim de
Güneşim, ayım, olur.....

Ankara 20.11.2016 P.ÇETİN